

Ülést tartott a megyei párt-végrehajtóbizottság

Tegnap délelőtt ülést tartott a megyei párt-végrehajtóbizottság. A testület a megyei pártbizottság október 27-i, soron következő ülése elé kerülő két dokumentum-tervezetet vitatott meg.

Meghallgatta a végrehajtóbizottság a december elején megrendezésre kerülő megyei pártértekezletre készülő jelentés összeállításával megbízott szerkesztőbizottság, valamint a fölkért szakértői testület beszámolóját az eddig végzett munkáról. A kialakult vélemény szerint a két munkaközösség közös álláspontját rögzítő anyag bár két variációt tartalmaz, végül a pártbizottság elé a tel-

jesebben kimunkált változat kerül. Ennek fő gondolatai az alábbiak szerint foglalhatók össze: a XIII. pártkongresszus óta végzett munkáról csupán nagy vonalakban esik majd szó, a hangsúly mindenképpen az utolsó egymásfél év eseményeinek elemzésére tevődik. Ebben a közelítésben foglalkozik a tervezet a pártérettel, a párt-szervek és -szervezetek helyzetével. Fontosnak tartja a végrehajtóbizottság, hogy a közeljövőben a téren megoldható feladatok is a pártértekezleten, Áttekintő a készülő dokumentum az ideológiai helyzetet is. Nem különben a társadalmat foglalkoztató

számos más kérdéskört, első-sorban az ifjúság helyzetéről kialakult tapasztalatokat. S hogy az utóbbit milyen hangsúllyal, arra jellemző, hogy a megyei pártértekezlet küldöttei valamennyien megfogják kapni a megye KISZ-tagosságának helyenként igen élesen fogalmazott véleményét tartalmazó ifjúsági szövetségi állásfoglalást.

Értékelte tegnap a végrehajtóbizottság azt a jelentést is, amely az elmúlt hetekben az egyesülési és gyülekezési jogról készülő törvénytervezet társadalmi vitája során elhangzott legfontosabb tapasztalatokat összegzi.

Megalakult a Politikai Főiskola Baráti Köre

Az MSZMP Politikai Főiskolája nappali és levelező tagozatán 1978-ban diplomát nyert hallgatók pénteken tízéves találkozózt tartottak. Az ünnepi eseményen Romány Pál rektor köszöntője után az egykori diákok egvebek között tájékoztatást kaptak az intézmény jelenéről és a politológusképzést szolgáló reformfolyamatról. A résztvevők kezdeményezésére megalakult a Politikai Főiskola Baráti Köre, amelynek tiszteletbeli elnökévé Iványi Pált, a főiskola volt hallgatóját, az MSZMP Politikai Bizottságának tagját a Fővárosi Tanács elnökét, titkárává Szita Szabolcs kandidátust, tanszékvezető-helyettest választották. Célként határozták meg az intézmény és egykori hallgatói, tanárai, dolgozói közötti kapcsolatok ápolását, regionális összejövetelek szervezését. A baráti kör tagjai lehetnek a Politikai Főiskola és elődje, a Pártfőiskola egykori és jelenlegi hallgatói, tanárai, dolgozói és mindazok, akik, mint pártoló tagok támogatják a kör célkitűzéseit, és tevékenységében részt kívánnak venni. A Politikai Főiskola támogatásával működő kör a jövőben eszmecsereket, vitafórumokat szervez időszaki politikai és társadalmi kérdésekről. (MTI)

Forduló?

Megújulás, reform, kibontakozás — a gyakori használatból nyelvünk paneljeivé lesznek ezek a szavak. Milyen jó volna elszűrítés nélkül megőrizni eredeti jelentésüket! És a szó ne csak szó maradjon! Mindez azután jutott eszembe, hogy egyik éjjel átverekedtem magam az szmt azon jelentésén, megújulási programján — már megint belebotlik az ember ebbe a szóba —, melyet a mai szakszervezeti küldöttértekezletre készített.

Hitevesztett vagyok, gondolom, nem állok egyedül, jó adag kétellyel ülök be a mai tanácskozársra. Sikerül-e legalább egy picit előbbre lépni? A mozgalom „szülőképes állapotban van-e”? — tette fel a kérdést nem olyan régen a városi pártértekezlet egyik küldötte. Nem tudom a választ.

Az viszont nyilvánvaló, hogy az országban először itt döntöttek el, hogy legyen küldöttértekezlet. Gesztusnak, kezdeményezésnek talán nem rossz! Többek között a mai tanácskozás résztvevőin áll, hogy a szakszervezet, az szmt milyen lesz, részolga-e a tagság bizalmára.

A kihívás óriási! A mozgalomból 110 ezer ember lépett ki. (És a folyamat még nem állt meg.) A tagság hangulata elkésereedett, várat magára az a koncepció, cselekvési program, mely legalább sejtetné, hogy lesznek radikális változások, és előtérbe kerülnek a munkavállalói érdekek.

Igazságtalanok lennénk, ha elhallgatnánk az apparátus erőfeszítéseit. Komolyan gondolkodnak azon, az új helyzetben mi lehet az szmt feladata. Koordinálás, szaktanácsadás, szolgáltatás? Már odáig is eljutottak, ha a tagság úgy ítéli meg, hogy nincs rájuk szükség, vállalják az önfelszámolást is. (Igaz, ezt én csupán az egyik jelenlegi titkártól hallottam.) Kérem, mi más ez, ha nem az a bizonyos önvizsgálat, önkontroll, melynek annyira szűkében vagyunk?!

Remélhetően, a mai küldöttértekezleten is uralkodni fog ez a hang, hiszen régi beidegződöttségünket, rossz gyakorlatunkat kell levetköznünk. Úgye, azt sem szabad szem elől téveszteni, hogy ki fizeti a revészt? Vagyis, újragondolásra ajánlható a szereposztás. Ki kiért is van?

Jó volna hinni, tudni, hogy a megyei szakszervezeti mozgalomban a küldöttértekezlettel elkezdődik valami más, új, ami kizárja a szölamokat, a demagógiát, a transzmissziót, a cselekvésképtelenséget, a hozzá nem értést, a bizottságosdit... Amikor csupán a tagság számít mindenek előtt. Reménykedem, a mai tanácskozás forduló lesz.

Vége egy fórum, amelyen minden rajtunk múlik. Ha megalkusunk, ha sunyin hallgatunk, ha a kényelmesebb megoldást választjuk, megérdemeljük a sorsunkat! Én nem ilyen tanácskozást kívánok, hanem őszinteséget, észérveket, parázs vitát, állóvizet felkavaró gondolatokat.

Talán így lesz?

Bodzsár Erzsébet

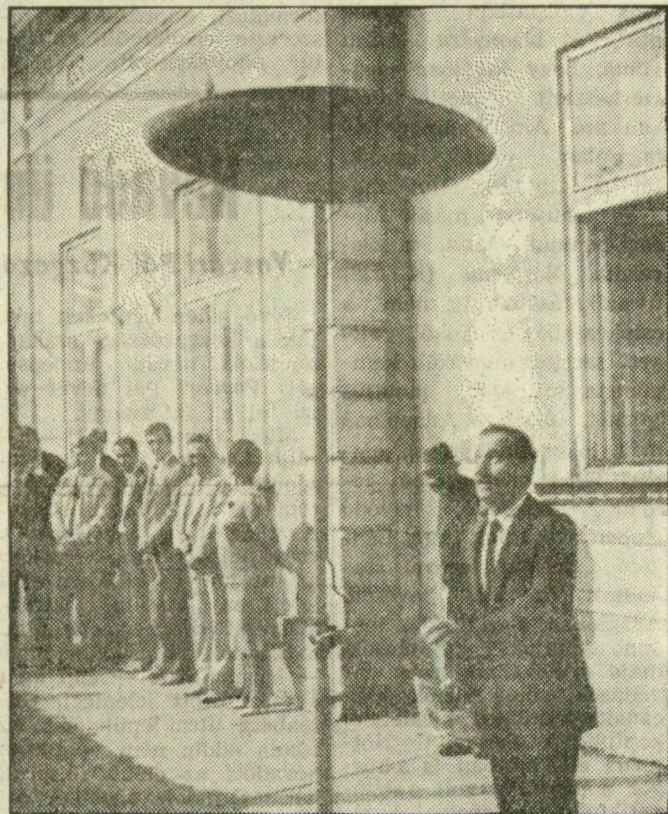
250 ezer fogyasztó

Nem gyártanak gázt, de van

Nem gyártanak gázt. A gázt viszont használja szinte mindenki. Hogyan? Kitermelik a föld mélyéből. Volt persze Szegeden is gázgyár, amit meglehetősen régen, 1864-ben építettek, s akkor először közvilágításra használták az energiát. A gyárat 1974-ben zárták be. A Dégáz — elődjei után jövőre ünnepel: akkor lesz 125 éves a gázszolgáltatás Szegeden. Hallottam egy érdekes adatot is, jelesen azt, hogy ma fél óra alatt annyi gázt szolgáltatnak, mint annak idején egy év alatt termeltek.

Magyarországon Szeged és környéke a gázellátás terén az országos átlag fölött van, ami a természeti adottságokból fakad. Nagyszerű gázlelőhelyek üzemelnek Algyőn, Üllésen, Ferencszálláson, Kardoskúton, Szankon, Sarkadkeresztúron, Endrődön és Battonyán. Többben aggódnak, hogy mint minden, a gáz is múlandó. A Dégáz igazgatója, Győrfi László megnyugtató: nem kell félni, még mindig lehet növelni a termelést. Évente 1 milliárd köbméter földgáz kerül a fogyasztókhoz, ezenkívül 45—47 ezer tonna propán-butánt palackoznak. Ezt a 15 éves algyői töltőüzemben „gyártják”. Ebből az üzemből Bács-Kiskun, Békés és Csongrád megyét látják el, úgy, hogy a Dégáz területének a permén, a szomszédos megyékből is szállítanak palackokat.

Talán az is érdekes adat, hogy több mint 5 ezer kilométer hosszú vezeték vezet el a fogyasztókhoz a földgáz. Ez természetesen a szolgáltatóknak, a szakembereknek komoly tervező munkát ad, hiszen minden településen más talajviszonyok vannak. A szakemberek igyekeznek és igyekeztek „fel-fúzni” a községeket, hogy



gazdaságosan tudjanak szolgáltatni. Jó tudni, hogy az első község Csongrád megyében Üllés volt, ahol először használták a vezetékes gázt. A szolgáltató vállalat három megyéjében egyébként 247 település van, amiből 115 élveheti a tiszta fűtőanyag minden előnyét. A 115 település Maroslele, ahol tegnap pénteken kapcsolták be a 250 ezredik fogyasztónak a vezetéket, s ebből az alkalomból a Dégáz özevgy Balácsi Károlynénak egy gáztűzhelyet ajándékozott.

Új és praktikus lehetőséget kínál a polietilén cső. Ez az előzetes számítások szerint legalább ötven esztendeig biztonságosan szállítja a

földgázt, s ennek előnye még az, hogy olcsó, kisebb átmérőben magasabb nyomással tudja szállítani az energiát hordozót, s ezzel lényegesen csökken a fajlagos költség.

A szolgáltatás a Dégáz tevékenységének csupán egy része. Gondoskodniuk kellett már korábban is a fejlesztésről, ipari tevékenységről hisz minden köbméter gázra egy forint veszteség jelentkezik. Ezt a lakosságnak szálított gázra kell érteni. Persze nem kell félni a Dégázt, ugyanis a veszteséget a nagyüzemek, nagyfogyasztók gázdíja kiegyenlíti. Hogy legyen pénze a szolgáltató vállalatnak, terveznek, javítanak és különböző összekötő idomokat gyártanak. Azt is fontos megemlíteni, hogy a magyar gázipar történetében a Dégáz nyerte azt a pályázatot, amelyet a szomszédos Jugoszláviában. Kanizsán hirdettek meg gázhálózat-építésre. Az első munkájuk 7 kilométeres csőrendszer lefektetése volt, s hogy munkájukat jól végezték, jelzi az, hogy újabb ajánlatokkal keresték meg őket.

A. S.



Tárolókban gyűlik a télirevaló

Az idei burgonyatermes kilátásai sűrűn változnak. Először dömping vetette előre árnyékát, hisz a szokásosnál jóval nagyobb területet ültettek be a termelők. Aztán az aszály elvégezte a korrekciót, kisebbek maradtak a gumók, kevesebb lett a mennyiség. De vajon elegendő-e mindez a jövő évi új termésig. S ha igen, akad-e rá vállalkozó, hogy tárolja, válogassa, s hónapokig állni hagyja benne a pénzt, és ha pénz sincs, megéri-e az egyre dráguló hitelekért erre a célra felvenni.

A megyei tanács kereskedelmi osztályán Kunstár László főelőadó a téli tárolás pillanatnyi helyzetét ki-elégítőnek minősítette. A több év átlagos szükségletének megfelelő mennyiségre megkötötték a keretmegállapodásokat a termelőkkel, forgalmazókkal. A 308 súlyvagonnyi burgonya több mint kétharmadát a Csongrád Megyei Zöldért raktározza, 20 vagonnal a szintén területünkön működő Bács Zöldért Gt. vállalt, a Forráskúti Haladás Tsz 60 vagonnal tartálékol a megyei ellátásra, s a Vásárhelyi és az Üllési Áfész is részesedik egy-egy kisebb tétellel. Emellett káposztafélékből, répából, petrezselemből, zellerből, karalákból, s céklából 990 tonna a megállapodásban rögzített, tárolt mennyiség. A palettához tartozik az 500 ton-

nányi alma és körte, és a 300 tonnányi vöröshagyma. Annak is megvan az oka, hogy miért érdemes elkötelezni magukat a gazdálkodó szervezeteknek. A veszteségek és költségek egy részét átvállalja az állam, kilónként átlagosan egy forint támogatás jár érte.

A Forráskúti Haladás Tszben 450 hektáron termeltek őszi burgonyát, s mivel alacsonyban találták a mostani nagybani értékesítési árakat, s tárolóval is rendelkeznek, a termés zömét elraktározzák, a jobb üzletreményében. Így a megyei kötelezettség mellett kereskedelmi partnereikkel, a hűtőiparral, az Agroskálával és több zöldértvállalattal is megállapodtak.

Tápai Károlyt, a Zöldért áruforgalmi főosztályvezetőjét kérdeztem, látnak-e fantáziát ebben a kereskedelmi műveletben?

— A zöldség-gyümölcs forgalmazására lekötött állóeszköz-értékünk háromszázmillió forint. Nem tehetjük meg, hogy ne próbáljuk meg hasznosítani. Emellett társadalmi elvárásnak is érezzük, hogy ne vonjuk ki magunkat a feladatból. A zöldségfélék, mivel általában kínálat van belőlük, valós piaci körülmények között találnak gazdára. Így megvan a rizikója, hogy költségeinket nem tudjuk az eladásnál érvényesíteni. A felvásárlási átlagárunk 6 forint 70 fillér, amit a termelők természetesen kevesellnek. Ha közepes tavaszi fogyasztói árrakra számítunk, ennél tovább nem mehetünk el, hisz a beszállítástól az értékesítésig körülbelül 3 forintot jelentenek a költségeink és a tárolási veszteségek. Ebből a támogatás csak egy forintot fedez. E tetemes összeg abból is adódik, hogy csak magas kamatú, rövid

lejáratú hitelek tudunk felvenni a készlet finanszírozására. A Zöldkert Egyesülésen belül szeretnénk azt elérni, hogy ennél kedvezőbb hitellehetőséghez jussunk.

— Mennyire biztos, hogy a tárolóban levő teljes árumennyiségre vevő lesz a kiskereskedelem?

— Erre nincs semmiféle garancia. A jövedelemérdekeltségű és szerződéses üzleteknek nem érdekük, hogy olcsón adjanak valamit. Lehet, hogy a mi árainknál drágábban szerzik be a portékát, mondjuk, a magán-termelőktől. Így az árásuk is többre rúg. Amikor a nagy hidegben a kistermelők „kivonulnak a piacra”, a boltosok követelik, hogy a Zöldért szállítson, hisz egy vállalatnál számon lehet kérni a felelősségérzetet. Így fordul elő, hogy egyik héten 10 vagon árut kérnek tőlünk, a másikon ennek tizedrészét. Aztán, ha január végén azt észleljük, hogy a számítottól kisebb a forgalmunk, a tanácsnak jelezzük a fölösleget, s ilyenkor engedélyt kérünk, s kapunk a más irányú forgalmazásra.

— Összel termelők és kereskedők egyaránt szoktak zöldség-gyümölcs akciót szervezni, önök élnek-e a lehetőséggel?

— A városokban levő boltjainkban épp ezekben a napokban. A burgonyát és vöröshagymát 8 forintért, a hagyma apraját 5 forintért, az első osztályú nyírségi almát 12 forintért kínáljuk. Számításunk szerint úgy tíz vagonnyi mennyiség el fog kelni.

— Visszatérve a téli tárolásra, üzletnek tekinthető-e?

— Nem üzlet ez, csak vállalkozás. Mármost olyan értelemben, hogy vállalkozunk rá.

Tóth Szeles István

Közgazdasági napok

A Csongrád megyei közgazdasági napok keretében október 24-én, hétfőn délután 10 órakor Hubert Mária tart előadást a Vidia tárgyalótermében (Kossuth Lajos sugárút 10.) Az új társasági

törvény konzultációja címmel. Szintén hétfőn délután fél 5-kor a TIT-klubban (Károlyi utca 11.) Bátyai Jenő A minőség szerepe a piacgazdaságban című előadása hangzik el.